

Hans Gammeltoft-Hansen
Jon Andersen
Kaj Larsen
Karsten Loiborg
Morten Engberg
Jens Olsen

Forvaltningsret

2. udgave

Jurist- og Økonomforbundets Forlag
2002

s. 307

Såvel i retspraksis som i Folketingets Ombudsmands praksis er det lagt til grund at fravigelse af almindelige ulovbestemte principper om sagsoplysning og bevisbedømmelse kræver en særlig klar hjemmel. I *FOB 1997.256* gav ombudsmanden således udtryk for at en part ikke uden særlig hjemmel kan mødes med processuel skadevirkning over for oplysninger som det vil være særligt belastende, besværligt eller omkostningskrævende for parten at skaffe, jf. også *FOB 1997.323*, *FOB 1998.134*, *FOB 1998.370*, *FOB 1999.299*, *FOB 1999.327*, *UfR 1986.843 Ø*, *UfR 1988.239 Ø*, *UfR 1990.364 Ø*, *UfR 1999.1444 V*, *UfR 1999.1600 H* og *UfR 2002.925 Ø*.

Hans Gammeltoft-Hansen
Jon Andersen
Kaj Larsen
Karsten Loiborg
Morten Engberg
Jens Olsen

Forvaltningsret

2. udgave

Jurist- og Økonomforbundets Forlag
2002

s. 346

Når myndighederne følger en fast administrativ praksis, får lighedssynspunkter en særlig funktion. For det første må den etablerede praksis ikke støtte sig på kriterier der indikerer at der foreligger usaglig forskelsbehandling. For det andet kan praksisdannelsen være i strid med hjemmelsgrundlaget, bl.a. fordi den indsnævrer det skøn loven forudsætter udøvet. For det tredje – og nok så betydningsfuldt – får praksis en vis normerende virkning således at fravigelsen af praksis i konkrete tilfælde kan blive anset for forskelsbehandling.

I dommene *UFR 1980.118 H*, *UFR 1988.239 Ø*, *UFR 1983.349 H*, *UFR 1990.364 Ø*, *UFR 1991.98 H* og *UFR 2000.2118 Ø* ansås en administrativ praksis for ulovlig fordi den indebar at en række ellers lovlige kriterier ikke blev inddraget i afvejningen. Underkendelsen af praksis på dette punkt førte naturligvis til at der netop kunne træffes afgørelse i strid med praksis, og således at der kunne gøres forskel på beslægtede tilfælde. Se også *FOB 1995.840*, *FOB 1995.112*, *FOB 2000.212* og *FOB 2000.473*.

Hans Gammeltoft-Hansen
Jon Andersen
Kaj Larsen
Karsten Loiborg
Morten Engberg
Jens Olsen

Forvaltningsret

2. udgave

Jurist- og Økonomforbundets Forlag
2002

s. 365

Kravet om en individuel stillingtagen til skønsmæssige spørgsmål gælder også *bevisskøn*.

FOB 1974.79 omhandlede Høje Tåstrup Kommunes skøn over vandforbruget på en ejendom i perioden juni 1972 til 20. marts 1973 til brug ved fastsættelse af vandafgiften. Ejeren og hans familie havde i den nævnte periode boet i en campingvogn mens der blev opført et hus. Familien flyttede ind i huset den 20. marts 1973 på hvilket tidspunkt der blev opsat vandmåler. Kommunen opgjorde vandforbruget på grundlag af familiens forbrug af vand i april 1973. Ombudsmanden udtalte at det ved udøvelse af bevisskøn gælder som almindeligt princip at skønnet skal foretages så virkelighedsnært som muligt, og at den benyttede beregningsmetode ikke levede op til dette princip, navnlig fordi den ikke tog hensyn til forskellen i boligforholdene. Sagen endte med at kommunen tog sagen op på ny og reducerede det beregnede forbrug med 45 pct. I dommene *UfR 1983.349 H* og *UfR 1988.239 Ø* blev det fastslået at spørgsmålet om hvorvidt en person opfyldte henholdsvis bistandslovens og arbejdsløshedsforsikringslovens krav om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, må bedømmes konkret og ikke på grundlag af generelle antagelser om at studerende, henholdsvis lejrchefer på campingpladser ikke opfylder betingelsen (dommene er omtalt i kapitel 20.II.D.3, s. 832), jf. også *UfR 1990.364 Ø*.

Hans Gammeltoft-Hansen
Jon Andersen
Kaj Larsen
Karsten Loiborg
Morten Engberg
Jens Olsen

Forvaltningsret

2. udgave

Jurist- og Økonomforbundets Forlag
2002

s. 808

I nyere retspraksis er der som anført en udtalt tendens til at organisationer kan anlægge retssager vedrørende generelle spørgsmål såfremt der er tale om forhold som har væsentlig betydning for organisationens medlemmer.

Et eksempel herpå er *UfR 1990.611 H*. Denne sag blev anlagt af HK mod Amtsrådsforeningen i Danmark med påstand om at foreningen blev dømt til at anerkende at en bestemt praksis vedrørende anvendelsen af funktionærlovens § 5, stk. 2 – den såkaldte 120-dages-regel – var lovstridig. Ved dommen fik HK medhold. I *UfR 2001.1407 Ø* accepteredes et søgsmål anlagt af De danske Bilimportører mod Skatteministeriet vedrørende lovligheden af de danske registreringsafgifter for nye biler. Se også *UfR 1987.898 H*, *UfR 1987.823 H*, *UfR 1990.364 Ø*, *UfR 1995.495 H*, *UfR 1999.1 H* og *UfR 2001.1594 V*.